

Η αγία νεομάρτυς Χρυσή

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Η αγία γεννήθηκε σ' ένα χωριό του νομού Πέλλας στα τέλη του 18ου αιώνα, τη Σλάτενα, που σήμερα ονομάζεται Χρυσή. Καταγόταν από αγράμματους και φτωχούς γονείς, οι οποίοι αγωνίζονταν σκληρά για να εξασφαλίσουν το καθημερινό τους ψωμί, δουλεύοντας στα χωραφάκια τους. Είχαν ν' αναθρέψουν τέσσερις θυγατέρες.

Οι τίμιοι αυτοί βιοπαλαιστές, παρά τον φόβο των Τούρκων κατακτητών, δεν παρέλειψαν να διδάξουν στα παιδιά τους τη χριστιανική πίστη. Ιδιαίτερα η κόρη τους, η Χρυσή, κορίτσι χαριτωμένο, αγάπησε πολύ τον Χριστό. Θαύμαζε τον άγιο Κοσμά τον Αιτωλό και τους Νεομάρτυρες της εποχής της, καθώς άκουγε τα φρικτά βάσανά τους και το μαρτυρικό τους τέλος.

[13_Agia_Chrysi_mesa](#) Κάποτε την αξίωσε ο Θεός να βαδίζει κι αυτή τον δρόμο του μαρτυρίου. Μια μέρα που πήγε μαζί με άλλες κοπέλες να μαζέψει ξύλα, ένας νεαρός Τούρκος, σαγηνεμένος από την ομορφιά της, της έστησε καρτέρι και την αιχμαλώτισε. Άρχισε να την κολακεύει και να της υπόσχεται πολλά, αν τούρκευε και γινόταν γυναίκα του. Τη θερμοπαρακαλούσε, της έταζε πλούτη και καλοπέραση. Απειλούσε να την τιμωρήσει σκληρά, αν δεν υπάκουε. Η Χρυσή, όμως, όνομα και πράμα, του είπε: «Εγώ τον Χριστό μου πιστεύω και προσκυνώ και Αυτόν μόνο γνωρίζω για νυμφίο μου και δε θέλω ποτέ να τον αρνηθώ κι αν μύρια μου κάνετε βάσανα, κι αν ακόμα με κάνετε κομματάκια».

Τότε ο νεαρός την παρέδωσε σε κάποιες Τουρκάλες, οι οποίες μηχανεύτηκαν διάφορους σατανικούς τρόπους, για να της αλλάξουν γνώμη. Όμως δεν τα κατάφεραν ούτε κι αυτές. Ακόμα και τους γονείς και τους συγγενείς της κάλεσαν, για να την παρακινήσουν ν' αλλάξει θρησκεία. «Σπλαχνίσου τον εαυτό σου κι εμάς, της έλεγαν. Αρνήσου τον Χριστό φαινομενικά. Δεν βλέπεις που κινδυνεύουμε να χαθούμε κι εσύ κι εμείς;». Η Χρυσή όμως δεν κάμφθηκε. Άκουγε μόνο τη φωνή της καρδιάς της. Στους γονείς της και στις αδελφές της απαντούσε: «Αντί για σας στο εξής θα έχω πατέρα τον Θεό, μητέρα την Παναγία, αδερφούς τους αγίους και τις αγίες».

Αφού περνούσε ο καιρός και δεν κατόρθωνε ο Τούρκος να την κάνει γυναίκα του, άλλαξε τελείως συμπεριφορά. Άρχισε να την ξυλοκοπά ανηλεώς καθημερινά επί τρεις μήνες. Η νεαρή κόρη υπέμεινε αγόγγυστα τους φρικτούς πόνους. Κι αφού πάλι το άγριο θηρίο δεν πέτυχε τον σκοπό του, μαζί με άλλους Τούρκους την έγδαραν και της πέρασαν πυρακτωμένο σουβλί από το ένα αυτί στο άλλο. Η Αγία όμως έμεινε αβλαβής. Τέλος την κρέμασαν από μια αγριαχλαδιά και της έκοβαν ένα-ένα τα μέλη. Έτσι, στις 13 Οκτωβρίου του 1795 παρέδωσε την ψυχή της στον Χριστό, που τόσο αγάπησε.

Δέσποινα Δαμιανίδου

[elpida_logo](#)